

Sygn. akt: III U 518/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lipca 2013 r. w O.

sprawy z odwołania H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 14.02.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje H. K. prawo do emerytury od dnia 11 stycznia 2013r.
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu emerytalnego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 518/13

UZASADNIENIE

H. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 14.02.2013r. odmawiającej mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i uznanie, że spełnia ustawowe przesłanki, w szczególności posiada 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że H. K. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowaniu się ponad 25 letnim ogólnym stażem pracy nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS nie uznał okresów pracy H. K. w latach od 15.11.1975r. do 31.12.1998r. w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. gdyż w dostarczonych przez odwołującego świadectw pracy brak było charakteru

wykonywanej pracy i stanowiska pracy. Mając na uwadze powyższe ustalenia ZUS stwierdził, że ubezpieczony nie legitymuje się 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, a tym samym nie spełnia ustawowych przesłanek do przyznania mu wcześniejszej emerytury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. K. (ur. (...)) od dnia 30.05.2012r. uzyskał prawo do świadczenia przedemerytalnego na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29.06.2012r.

W dniu 31.01.2013r. odwołujący się złożył w Oddziale ZUS wniosek o wcześniejszą emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 14.02.2013r. organ rentowy odmówił mu prawa do tego świadczenia uznając, że nie legitymuje się on wymaganym 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, gdyż brak jest podstaw do zaliczenia tego okresu (stanowisko wskazane w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie odpowiada nazwie stanowiska pracy w szczególnych warunkach wymienionego w przepisach Rozporządzenia Rady Ministrów oraz zarządzenia resortowego).

ZUS nie uznał pracy odwołującego w latach 1975- 1989 w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. jako pracy w szczególnych warunkach, a jednocześnie ustalił odwołującemu łączny staż pracy w wymiarze 27 lat, 5 miesięcy i 21 dni na dzień 1.01.1999r.

H. K. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. na stanowisku spawacza w okresach: od 15.11.1975r. do 14.06.1994r (tj. przez 18 lat, 7 miesięcy i 0 dni) oraz od 15.06.1994r. do 31.12.1998r. (tj. 4 lata, 6 miesięcy i 17 dni). Zakład przez lata wielokrotnie zmieniał nazwę i formę prowadzonej działalności jednak cały czas był to zakład zajmujący się produkcją i obróbką elementów stalowych. Odwołujący się w czasie zatrudnienia w powyższych okresach wykonywał w pełnym wymiarze pracę spawacza – pracował w szczególnych warunkach powyżej 15 lat.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: dowód z przesłuchania świadków: M. M. (1) (k. 31- adnotacja 15;14) i J. W. (k.31- adnotacja 26;58) odwołującego się H. K. (k.45- adnotacja 2;56) , dokumentację zawartą w aktach osobowych odwołującego oraz aktach rentowych o numerze (...)- (...), dokumentacje zawartą w aktach III U 333/11), książeczkę spawacza (k. 29).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym na dzień 1.01.2013r. w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze świadczenie emerytalne przysługuje ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. który łącznie spełnił następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
2. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dochody budżetu państwa;
3. w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1.01.1999r.) udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn w tym co najmniej 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zdaniem Sądu w świetle powyższych przepisów H. K. spełnia przesłanki do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W niniejszej sprawie bezspornym jest fakt, iż z dniem (...) odwołujący osiągnął wiek 60 lat (ur. (...)), nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego na dzień 1.01.1999r.

legitymuje się na dzień 1.01.1999r. - 25 letnim ogólnym okresem stażowym (łącznie zgromadził 27 lat 5 miesięcy i 21 dni).

Kwestią sporną było ustalenie czy w okresach pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. w okresach od 15.11.1975r. do 31.12.1989r. i od 15.06.1994r. do 31.12.1998r. H. K. pracował w warunkach szczególnych oraz czy praca ta była wykonywana stale i w pełnym wymiarze pracy na tym stanowisku.

Ze złożonych przez odwołującego świadectw pracy za okresy od 15.11.1975r. do 31.12.1989r. i od 15.06.1994r. do 31.12.1998r. wynika, że odwołujący się był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym na stanowisku ślusarz-spawacz. Celem ustalenia rzeczywistego charakteru pracy odwołującego w spornym okresie Sąd postanowił dopuścić dowód z zeznań świadków w osobach M. M. (2) oraz J. W..

W trakcie rozprawy w dniu 22.05.2013r. obaj świadkowie zgodnie potwierdzili, że odwołujący pracował z nimi w tym samym przedsiębiorstwie. Zgodnie z zeznaniami świadków H. K. zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy i pracował w systemie zmianowym. Zarówno M. M. (1), jak i J. W. zgodnie potwierdzili, że H. K. pracował cały czas jako spawacz oraz, że nie mógł pracować jako ślusarz, gdyż nie posiadał odpowiedniego wykształcenia na takie stanowisko.

Świadek M. M. (1) ponadto potwierdził, że w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. panowała reguła, że każdy pracownik zajmujący się konstrukcjami metalowymi miał angaż jako ślusarz-spawacz, ponieważ taka była praktyka w zakładzie. Ponadto dodał, że spawaczami w rzeczywistości były tylko osoby z uprawnieniami spawalniczymi, gdyż konstrukcje nad którymi pracowano musiały posiadać odpowiednie połączenia spawów - były one wysyłane na eksport i firma nie mogła sobie pozwolić na zwroty wadliwych konstrukcji. Świadek dodał, że w brygadach pracowali jednocześnie spawacze i ślusarze, choć prace przy konstrukcjach wymagały współdziałania kilku osób to zawsze spawaniem zajmowali się tylko spawacze, ślusarze co najwyżej podtrzymywali niektóre elementy w trakcie spawania. Świadek podniósł, że spawanie w zakładzie odbywało się elektrycznie najpierw elektrodą, później dwutlenkiem węgla.

Świadek J. W. zeznał, że sam pracował jako spawacz wraz z odwołującym. Potwierdził, że zajmowali się tylko spawaniem, on sam zajmował się prostymi spawami natomiast odwołujący się jako osoba z dodatkowymi uprawnieniami spawał wszystkie elementy, w tym także te trudniejsze części. Ponadto świadek dodał, że sam musiał ubiegać się o wcześniejszą emeryturę przed Sądem gdyż na jego angażu było również wpisane stanowisko ślusarz-spawacz.

Sąd ustalił, że sprawa świadka toczyła się w Sądzie Okręgowym w Ostrołęce pod sygnaturą III U 333/11 i zakończyła się zmianą decyzji ZUS oraz przyznaniem prawa do emerytury dla J. W. w związku z zaliczeniem okresów pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. jako pracy w szczególnych warunkach.

Zeznania świadków w pełni korespondują z zeznaniami złożonymi przez odwołującego składanymi w charakterze strony w dniu 19.07.2013r. H. K. zeznał, iż zawsze pracował jako spawacz w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. gdyż posiadał tylko uprawnienia spawacza. Ponadto potwierdził, że wpisy jako ślusarz-spawacz dla pracowników były związane z polityką firmy i w żaden sposób nie oddają rzeczywistego charakteru wykonywanej pracy.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków oraz odwołującego, zeznania były w pełni spójne i wzajemnie się uzupełniały. Świadczyli jako osoby pracujące przez okres ponad 20 lat u tego samego pracodawcy z odwołującym mieli wiedzę na temat charakteru wykonywanej pracy przez H. K.. Sąd nie znalazł podstaw do uznania zeznań świadków za niewiarygodne, obaj świadkowie są osobami obcymi dla odwołującego, nie mającymi żadnego interesu w składaniu nieprawdziwych zeznań. W trakcie ich wysłuchania Sąd nie dostrzegł jakichkolwiek skłonności do konfabulacji czy przebarwiania rzeczywistości.

Zeznania świadków oraz odwołującego pokrywały się tworząc logiczną całość i Sąd oceniając je zgodnie z zasadami logicznego rozumowania oraz opierając się na dokumentacji osobowej ubezpieczonego uznał okresy pracy H. K. w latach od 15. 11.1975r. do 31.12.1989r. w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. jako okresy pracy w szczególnym charakterze a tym samym zaliczył okres 22 lat 7 miesięcy i 12 dni w szczególnych warunkach (po odliczeniu

okresu za dni 11.05.92-16.05.92, 18.05.92-30.05.92, 10.08.92- 20.08.92, 21.08.92-15.09.92, 16.09.92-30.09.92, 1.10.92-30.10.92, 1.11.92-25.11.92, 26.11.92-30.11.92, 15.01.93-10.02.93 i 11.02.93-26.02.93 kiedy to ubezpieczony przebywał na urloпах bezpłatnych). Praca na stanowisku spawacza jest bowiem pracą w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie A dziale XIV poz.12 pkt 1 (prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym gazowym i atomowodorowym).

Mając na uwadze ustalenia dotyczące pracy odwołującego w szczególnych warunkach w wymiarze ponad 15 lat oraz treść art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym na dzień 1.01.2013r. Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt.1 wyroku.

Stosownie do treści art.118 ust.1a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporny okres wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, wykraczającego poza ocenę dokumentów gdyż wymagała wysłuchania zeznań świadków na potwierdzenie tych okoliczności a dowody te mogły być przeprowadzone jedynie przez Sąd. Mając na względzie przytoczone argumenty Sąd orzekł jak w pkt. 2 wyroku.